

Spontánní prosby a přímlyvy

Otče náš...

Píseň: Magnificat

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea Dominum.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea.

Velebí * má duše Hospodina

a můj duch jáásá v Bohu, mém spasiteli, *

neboť shlédli na svou nepatrnou služebnici.

Od této chvíle mě budou blahoslavít * všechna pokolení,

že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. * Jeho jméno je svaté.

A jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení *

k těm, kdo se ho bojí.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea Dominum.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea.

Mocně zasáhl svým ramenem, * rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně.

Mocné sesadil z trůnu * a ponížené povýšil,

hladové nasýtil dobrými věcmi * a bohaté propustil s prázdnou.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea Dominum.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea.

Ujal se svého služebníka Izraele, * pamatoval na své milosrdenství,

jak slíbil našim předkům, * Abrahámovi a jeho potomkům navěky.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea Dominum.

Magnificat, magnificat, magnificat anima mea.

Sláva Otci i Synu * i Duchu svatému,

jako byla na počátku, i nyní i vždycky * a na věky věků. Amen.

**„Středem naší víry není kniha, nýbrž osoba,
Ježíš Kristus, Boží Slovo, jež se stalo tělem“**

Píseň na výstav: Přichází náš Pán

Přichází náš Pán, přichází náš Král, přichází mezi nás Ježíš.

Mistr náš, přítel náš, přichází mezi nás Ježíš.

Z posynodálního dokumentu

„Slyšeli jste zvuk slov, avšak žádnou podobu jste neviděli; slyšeli jste jen hlas“ (Dt 4,12). To říká Mojžíš a připomíná zkušenost, kterou Izrael prožil v nevládné samotě Sinajské pouště. Hospodin se neprezentoval jako obraz nebo socha podobná zlatému teleti, nýbrž jako „hlas slova“. Je to hlas, který vstoupil na scénu na samém počátku stvoření, když přerušil mlčení nicoty: „Na počátku... řekl Bůh: ‚Bud' světlo!‘ A bylo světlo... Na počátku bylo Slovo... a to Slovo byl Bůh...“

Tomuto Bohu se i my nyní klaníme...

Úkon klanění (Žl 19)

Nebesa vypravují o Boží slávě * a dílo jeho rukou zvěstuje obloha.

Den dni o tom podává zprávu, * noc noci sděluje poučení.

Není to slovo a nejsou to řeči, * jejichž hlas by nebylo slyšet.

Do celé země vychází jejich hlahol, * až na konec světa jejich slova.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši, * Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost v srdci, * Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky, * Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata, * sladší jsou nad med, nad štávu z plástů.

I tvůj služebník si na ně dává pozor * a velmi bedlivě je zachovává, kdo však pozná každé pochybení? * Očisť mě od chyb, jež jsou mi skryty! Nechť se ti líbí slova mých úst i smýšlení mého srdce, * Hospodine, má Skálo, vykupiteli můj! Sláva Otci...

Z posynodálního dokumentu

Boží slovo předchází a přesahuje Bibli, která je sama „inspirovaná Bohem“ a obsahuje účinné Boží slovo (srov. 2 Tim 3,16). Proto středem naší víry není jen kniha, nýbrž dějiny spásy, a jak uvidíme, osoba, Ježíš Kristus, Boží Slovo, jež se stalo tělem, člověkem, dějinami. Právě proto, že horizont božského slova obsahuje a přesahuje Písmo, je nutná stálá přítomnost Ducha Svatého, který „uvádí do celé pravdy“ (Jan 16,13) toho, kdo čte Bibli.

Píseň: Naplňuj mne Duchem svým

Naplňuj mne Duchem svým, naplňuj mne Duchem svým.
Nechci být prázdný džbán, naplň mne, Pane, sám.
Naplňuj mne Duchem svým, naplňuj mne Duchem svým.
Prosím tě, naplň mne, ať Duchem přetékám.

Z evangelia podle Lukáše

Lk 2,41-52

Jeho rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dni a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpозorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali!“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

1. Naslouchám Ježíši Pravdě

Ježíši, Pravdo, ty máš slova věčného života. Na místo mé mysli, na místo mých myšlenek dosad' sebe samého. Ty osvěcuješ každého člověka a jsi Pravda sama. Já chci uvažovat pouze tak, jak to učíš ty, chci soudit pouze podle tvých úsudků, chci myslet pouze tebe.

Zde si můžeš poznačit slovo, které tě oslovuje:

2. Kráčím s Ježíšem Cestou

Ježíši, Cesto, tvůj život je pro mně jedinou jistou cestou. Ty mi vytyčuješ cestu k Otci. Dej, ať ji poznávám a ať v každé chvíli kladu své nohy do tvých šlépějí. Každá jiná cesta, která není tvoje, je široká a vede špatným směrem. *Ježíši, odmítám a zavrhuji každou jinou cestu, kterou jsi neukázal ty. To, co chceš ty, chci já.* Ustav svou vůli na místo mé vůle.

Zpytování svědomí

Píseň: Misericordias Domini

Misericordias Domini, in aeternum cantabo.

3. Dialog s Ježíšem Životem

Ježíši, Živote, na místo mého srdce ať tluče tvoje srdce. Na místo mé lásky k Bohu, k bližnímu a ke mně samému ať nastoupí tvoje láska. Na místo mého hříšného lidského života ať nastoupí tvůj život. A tento život ať se projevuje v skutcích, abych mohl(a) jako svatý Pavel říci: „Žij ve mně Kristus“. Žij ve mně, Ježíši, Živote.